

at faa en saadan gennemført har jeg jo i høj Grad bidraget til ved at ud-nævne den Kommission, Statsregnskabs-kommissionen, der har gjort det store Arbejde, hvis Resultat nu foreligger her i Finanslovsforslaget. Jeg vilde vente med at foretage nogen Ændring i Princippet af 1911 ogsaa paa dette Punkt, indtil der fore-laa en fuldstændig Nyordning — det fore-kommer mig at være klart og letforstaaeligt nok. Det er da ogsaa ganske naturligt, at jeg ønskede at opretholde den traditio-nelle Fremgangsmaade — her maa jeg paa ny fremhæve, at det var ikke en Fremgangs-maade, der var særlig for mig, det var en Fremgangsmaade, der ogsaa var fulgt af mine Forgængere —, indtil en fuldstændig Nyordning forelaa. Det er naturligvis rig-rigt, havd den højtærede Finansminister sagde, at en Forandring som den, han har foretaget, kunde i og for sig godt foretages uden Statsregnskabskommissionens Indstil-ling, men det forekom mig naturligst at tage Ændringerne under eet.

Der er blevet sagt, at jeg manglede konstitutionel Berettigelse til at opføre de 40 Mill. Kr. under Kassebeholdningen, og dette er ganske særlig blevet fremført af det ærede Medlem Hr. Rode. Vi har jo diskuteret dette Spørgsmaal udførligt i Fjor, og jeg skal, for at undgaa Gentagel-ser, ikke komme meget tilbage dertil. Det, jeg gjorde gældende overfor det ærede Medlem Hr. Rode i Fjor, var dette, at der jo er gammel Praksis for, at man ikke behøver at gentage en Anmærkning fra Finanslov til Finanslov, men at naar en vis Fremgangsmaade, en vis Benyttelse af Bevillinger er sanktioneret ved en een Gang vedtagen Anmærkning paa Finans-loven, saa vil den kunne fortsættes, uden at denne Anmærkning gentages paa ny paa hver Finanslov. Vi har dog i saa Henseende haft en vaklende Praksis, stundom har man gentaget Anmærkningen, stundom har man ikke gjort det, men jeg maa bestemt for-beholde mig, at der var konstitutionel Be-rettigelse for mit Standpunkt, naar An-mærkningen een Gang var vedtaget, og naar den, vel at mærke, ikke var ændret eller tilbagetaget ved nogen udtrykkelig Hand-ling fra Rigsdagens Side. Og med Hensyn til dette specielle Punkt er Forholdet jo det, at jeg saa langt fra er blevet des-avoueret paa dette Punkt, at den Ordning, jeg opretholdt i Henhold til Anmærkningen paa det foregaaende Aars Finanslov, i det Aar, det drejede sig om, udtrykkelig blev sanktioneret af Rigsdagen, idet det For-slag, som var stillet fra den daværende

Oppositions Side om at foretage en Æn-dring, blev udstemt her i dette høje Ting, saaledes at det var ganske klart, at Rigs-dagen ønskede den tidligere Fremgangs-maade opretholdt. Det er meget rigtigt, at jeg blev gjort opmærksom paa, at An-mærkningen savnedes, og det ærede Medlem Hr. Rode har i den Omstændighed, at jeg ikke fulgte denne Anvisning, set et Bevis for, at jeg var kørt træet. Nej, det tror jeg nu ikke, det var noget Bevis paa; naar jeg ikke fulgte Anvisningen, var det, fordi jeg ikke derigennem indirekte vilde anerkende, at jeg ikke havde været beret-tiget til at opretholde den tidligere Frem-gangsmaade uden en fornyet Anmærkning; at have fulgt denne Anvisning vilde have indeholdt en konstitutionel Indrømmelse, som jeg ikke ønskede at gøre, og som jeg ikke burde gøre.

Den højtærede Finansminister mente, at det kunde være ganske behageligt for mig saaledes at pynte paa min Kassebe-holdning ved at opføre disse 40 Mill. Kr. Det maa vist være undgaaet den højt-ærede Finansministers Opmærksomhed, at denne Betragtning svæver fuldstændig i Luften, for i den Opgørelse af Kassebehold-ningen, jeg har foretaget ved det sidste Statsregnskab, jeg aflagde, Statsregnskabet for 1922—23, der fradrager jeg jo ud-trykkelig paa ny disse 40 Mill. Kr.; de fradrages Kassebeholdningen og kommer saaledes ikke til at figurere paa den i dens Endesum. Om en Pyntning paa Kassebeholdningen kan der altsaa i denne Forbindelse aldeles ikke være Tale. Den højtærede Minister forsøgte at forsvare sin misvisende Bemærkning om Store Nor-diske Telegrafskabs Behandling af disse Preferenceaktier, men det skal ikke lykkes den højtærede Minister at modbevise det, jeg sagde, at hans Udtalelser i Virkeligheden var fejltagtige og misvisende. Den højtærede Finansminister vil nu dreje det derhen, at det, han havde sagt, var kun, at han havde henpeget paa, at Store Nordiske havde opført disse Aktier indenfor Linien, ligesom man nu agtede at gøre det. Men det var noget helt andet, den højtærede Finansmi-nister sagde. Med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg læse op, hvad den højt-ærede Finansminister sagde: „Med Hensyn til Vurderingen af disse Aktiers Værdi, naar man en Gang skal gaa til en Vurdering af dem, gaar jeg ud fra, at i alt Fald min højtærede Forgænger som Finansminister, det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, vil være fuldt enig med mig. Som Bestyrelsesmed-lem af Store Nordiske Telegrafskabs har